

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

19.2.2023 – Laskiaissunnuntai

Jumalan rakkauden uhritie

Tekstit

Psalmi

Ps. 31:2 – 6

1. lukukappale

Jer. 8:4 – 7

2. lukukappale

1. Kor. 13

Evankeliumi

Joh. 12:25 – 33

Esirukouksissamme: Eero, Ron, Marilyn.

Muistamme: Aune Marjatta Salomaa 88v.

Laupias Jumala.

Sinä annat elämän ja asetat päivillemme määrän. Olet kutsunut keskuudestamme pois seurakuntamme jäsenen Aune Marjatta Salomaan. Me kiitämme sinua armostasi ja rakkaudestasi, jota olet osoittanut hänelle. Uskomme hänet sinun haltuusi. Ole lähellä surevia omaisia ja tuo lohdutuksesi heidän elämäänsä. Aamen

Tulevia tapahtumia

Ti 21.2.

klo 14.00 Kammari **Impola**

klo 19.00 Eng. Raamattupiiri **Zoom**

Ke 22.2.

klo 10 – 1 Kahvitauko **Regent St.**

klo 12.00 Tuhkakeski- ja jumalanpalvelus **Regent St.**

klo 17.30 Souper-time **Regent St.**

klo 18.30 Lenten Service **Regent St.**

To 23.2.

klo 18.30 Raamattupiiri **Zoom**

Su 26.2.

klo 10.00 Messu † **Voima**

klo 11.30 Engl. jumalanpalvelus **Regent St.**

Su 5.3.

klo 9.00 Kaksikielinen jumalanpalvelus **Voima**

klo 10.15 Vuosikokous **Voima**

Psalmi: Ps. 31:2 – 6

Herra, sinuun minä turvaan. Älä milloinkaan hylkää minua. Sinä olet vanhurskas, pelasta minut! Kuule minua, riennä avukseni! Ole minulle kallio, jonka suojaan saan paeta, vuorilinna, johon minut pelastat. Sinä olet minun kallioni ja pakopaikkani. Sinä johdatat ja ohjaat minua, sillä sinä olet minun Jumalani. Sinä päästät minut verkosta, jonka viholliset ovat virittäneet eteeni. Sinä olet minun turvani! Sinun käsiisi minä uskon henkeni. Herra, sinä lunastat minut vapaaksi, sinä uskollinen Jumala.

1. lukukappale: Jer. 8:4 – 7

Puhu heille:

Herra sanoo näin:

– Jos joku kompastuu, eikö hän heti nouse? Jos joku eksyy tieltä, eikö hän käänny takaisin? Miksi tämä kansa on jatkuvasti eksyksissä, miksi Jerusalemin pysyy luopumuksessaan? Miksi se riippuu lujasti kiinni valheesta eikä suostu palaamaan takaisin minun luokseni? Minä olen kuunnellut heitä tarkoin – eivät he puhu niin kuin tulisi puhua. Kukaan ei kadu pahuuttaan, ei ajattele: ”Mitä minä olenkaan tehnyt!” Jokainen juoksee kiireesti omaa tietään niin kuin taistelutantereella kiitävä ratsu. Haikarakin taivaalla tietää muuttoaikansa, kyyhkyseläimet ja pääskyseläimet osaavat tulla, kun niiden aika on. Mutta minun kansani ei halua tietää, mitä Herra on sille säätänyt.

2. lukukappale: 1. Kor. 13

Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä mutta minulta puuttuisi rakkaus, olisin vain kumiseva vaski tai helisevä symbaali. Vaikka minulla olisi profetoimisen lahja, vaikka tuntisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin siirtää vuoria, mutta minulta puuttuisi rakkaus, en olisi mitään. Vaikka jakaisin kaiken omaisuuteni nälkää näkeville ja vaikka antaisin polttaa itseni tulella mutta minulta puuttuisi rakkaus, en sillä mitään voittaisi. Rakkaus on kärsivällinen, rakkaus on lempeä. Rakkaus ei kadehdi, ei kersku, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaa etuaan, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä vaan iloitsee totuuden voittaessa. Kaiken se kestää, kaikessa uskoo, kaikessa toivoo, kaiken se kärsii. Rakkaus ei koskaan katoa. Mutta profetoiminen vaikenee, kielillä puhuminen lakkaa, tieto käy turhaksi. Tietämisemme on näet vajavaista ja profetoimisemme on vajavaista, mutta kun täydellinen tulee, vajavainen katoaa. Kun olin lapsi, minä puhuin kuin lapsi, minulla oli lapsen mieli ja lapsen ajatukset. Nyt, kun olen mies, olen jättänyt sen mikä kuuluu lapsuuteen. Nyt katselemme vielä kuin kuvastimesta, kuin arvoitusta, mutta silloin näemme kasvoista kasvoihin. Nyt tietoni on vielä vajavaista, mutta kerran se on täydellistä, niin kuin Jumala minut täydellisesti tuntee. Niin pysyvät nämä kolme: usko, toivo, rakkaus. Mutta suurin niistä on rakkaus.

Evankeliumi: Joh. 12:25 – 33

Jeesus sanoi:

”Joka rakastaa elämäänsä, kadottaa sen, mutta joka tässä maailmassa panee alttiiksi elämänsä, saa osakseen ikuisen elämän. Jos joku tahtoo olla minun palvelijani, seuratkoon minua. Missä minä olen, siellä on oleva myös palvelijani, ja Isä kunnioittaa sitä, joka palvelee minua.

Nyt olen järkyttynyt. Mitä sanoisin? Isä, pelasta minut tästä hetkestä! Ei! Juuri tähän on elämäni tähdännyt. Isä, kirkasta nimesi!”

Silloin kuului taivaasta ääni: ”Minä olen sen kirkastanut ja kirkastan jälleen.” Paikalla oleva väkijoukko kuuli äänen ja sanoi ukkosen jyrähtäneen. Jotkut kyllä sanoivat: ”Enkeli puhui hänelle.” Silloin Jeesus sanoi: ”Ei tämä ääni puhunut minun tähteni, vaan teidän tähtenne. Nyt tämä maailma on tuomiolla, nyt tämän maailman ruhtinas syöstään vallasta. Ja kun minut korotetaan maasta, minä vedän kaikki luokseni.” Näillä sanoilla Jeesus ilmaisi, millainen tulisi olemaan hänen kuolemansa.

Saarna

Pastori Johanna Porkola

Näistä tämän päivän teksteistä tunnetuin on tuo 1. Kor 13. En tiedä onko täällä tapana, kun en ketään ole vihkinyt, mutta suomalaisissa häissä lähes aina on tuo teksti. Joskus kuulee jonkin muun, ja pari haluaa vähän poiketa massasta, koska on itse kuullut jo niin monissa häissä. Vaikka teksti on hieno, niin ollessa osana hääseremoniaa, sen merkitys aika paljon latistuu. Tuo teksti ei nimittäin puhu maallisesta ihmisten välisestä rakkaudesta, eikä etenäkään eroottisesta rakkaudesta, joka myös nuoren parin rakkauden käsitykseen saattaa liittyä. Teksti puhuu Jumalan rakkaudesta, uhrautuvasta rakkaudesta, itsensä kokonaan antavasta rakkaudesta ja se onnistuu ainostaan Jumalalta. Pelkästään sen asettaminen Laskiaisen kirkkovuoden teksteihin viittaa siihen matkaan,

jonka nyt aloitamme Jeesuksen kärsimystietä muistaen. Se rakkaus josta teksti puhuu, vie kuolemaan asti ja siitä eteenpäin, se vie iankaikkiseen elämään, ja se olkoo meidän lohtumme tässä ja tulevassa ajassa.

Evankeliumitekstimme Jeesus on myös kauhuissaan. Oikeastaan tämä on melko harvinaista Johanneksen evankeliumin hyvinkin tyynessä ja ylivoimaisessa Jeesus hahmossa. Tuleva ristintie on mahdoton ajatella. Miten on mahdollista ensin kärsiä ja kuolla ja sitten elää, elää ikuisesti? Ihmisen tajuntaan se on mahdotonta asettaa. Tiedämme ja olemme kokeneet, että monelle ristin asia on vaikea sulattaa. Se ei vedä, se ei puhuttele kaikkia. Kutsua ei ole saatu. Jeesuksen ristiin liittyvä sovituksen ajatus tuottaa monelle vaikeuksia. Risti on mysteeri. Teologian tohtori Kari Kuula kirjassaan huomauttaa, että siitä tosiasia: ”Kristus kuoli meidän syntiemme puolesta,” Paavalin mukaan, vedettiin monenlaisia sovitusteologisia malleja: Kristus maksoi velkamme, Kristus kärsi rangaistuksen puolestamme, Jeesus antoi uhrin, Jeesus teki sovinnon taivaan ja maan välille. Kristus voitti pimeyden vallat, Kristus pesi synnin pois. Itse huomaan käyttäväni näitä erilaisia teologisia ajatuksia kauniissa sekamelskassa, ikään kuin asia tulisi siten selvemmäksi itselle ja muille. Voi olla, että vaan sekavammaksi menee. Toisaalta nämä erilaiset, painotukset voivat olla hyvä asia sille, joka etsii. Ristin arvoitusta ei tarvitse ratkaista puhki. Meidän ajatuksemme on, että se pitäisi olla varmaa tietoa. Jos et osaa ns. ”oikealla tavalla”, varmasti puhua Kristuksesta ja ristiksestä, niin olet jotenkin huonompi uskovainen. Näin ei ole.

Risti seurasi, oli läsnä Jeesuksen elämässä koko ajan, aivan sieltä Jouluseimestä lähtien. Risti kuuluu olennaisena Jeesuksen elämään ja siitä kertoo tämä evankeliumiteksti, joka vieläpä avaa tuon asian aivan viimeisessä jakeessa lukijalleen. Risti ja pääsiäisen ajatus ovat siinä läsnä, ehkä enemmän kuitenkin se kärsimys puoli. Pääsiäinen tuli yllätyksenä, etenkin vastustajalle, joka luuli voittavansa.

Oleellista on tajuta, että Jumala ei ole paha Isä. Olen kuullut, että muslimille on mahdotonta uskoa Jeesuksen ristinkuolema. Eihän Jumala ole niin paha, että rankaisisi profeettansa tällä tavalla. Muslimeille Jeesus on arvostettu ja kunnioitettu profeetta. Tällöin ajattelemme väärin. Ajattelemme, että Jumala on kolme erilaista persoonaa. Jumala on yksi, Jumala on kolmiyhteinen ja siksi Jumala, Isä kärsii yhdessä Pojan kanssa. Todellakin, Jumala uhraa itsensä, lähettää itsensä kuolemaan. Tämä erityinen ja kummallinen ajatus, että vain Jumala itse voi korvata, sovittaa, maksaa sen pahan itselleen, jonka ihminen on syntiinlankeemuksessa rikkonut. Se ajatus on melkoisen vaikea ottaa vastaan järjellä, mutta se otetaan vastaan uskolla jonka Jumala itse Pyhässä Hengessä meille lahjoittaa. Se on ihmeellinen asia.

Vaikka Jeesus Johanneksen evankeliumissa puhuu kuolemastaan melko abstraktisti, niin se yhtäkaikki tapahtuu ihmisten hyväksi, ja sen kautta Jeesus vetää kaikki luokseen. Jeesuksen kuolema nähdään korottamisena. Ristiinnaulittaessa Jeesus aivan konkreettisesti nousee ylös maasta, vaikka kuolema itsessään onkin kamala. Jeesus hallitsee Johanneksella oman kuolemansa loppuun saakka ja täyttää kirjoitukset. Tähän tekstiin viitaten, kristittyjä kehoitetaan antamaan itsensä alttiiksi Jeesuksen seuraamisessa laskiasest aalkavana paastonaikana. Ja sen tien päässä hämöttää Pääsiäinen ikuisuudessaan ja kirkkaudessaan.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury